

Ordinul Steaua Romaniei Versiunile RPR si RSR

Ordinul Steaua RPR a fost infiintat pe 12 ianuarie 1948, decretul fiind publicat a doua zi in Monitorul Oficial nr. 10.

Este primul ordin instituit de RPR dupa abdicarea regelui Mihai. A fost acordat militarilor, civililor si cetatenilor straini pentru merite deosebite in domeniul politic, social, stiintific sau cultural. Ordinul Steaua RPR era cea mai inalta distinctie a RPR pentru merite cu caracter general.

Ordinul avea cinci clase. Cel mai vechi tip al primelor doua clase este o stea din email rosu in cinci colturi, cu un diametru de 56-70 mm, inconjurata de raze de marime neregulata. Marginile stelei sunt din email albastru inchis. In centrul stelei se afla un medalion cu o cununa aurita de lauri, in interiorul careia este scris "30 decembrie 1947" cu litere aurite. Clasa 1 este aurita iar Clasa a 2-a este din metal argintat. Reversul contine agrafa de prindere.

Clasele 3,4 si 5 se poarta cu panglica si au diametrul de 53 mm. Partea din fata este la fel ca la clasele 1 si 2, cu exceptia faptului ca in medalion se afla inscrip "RPR" in loc de data. Reversul este identic cu fata si contine data in medalion. Clasa a 3-a este din bronz aurit, clasa a 4-a din bronz argintat iar clasa a 5-a din bronz.

Cel mai vechi tip al primelor doua clase a fost acordat doar in 1948. Dupa 1948, dimensiunea primelor doua clase scade la 53mm, restul ramane neschimbat. Clasele 3,4 si 5 ale celor mai vechi ordine erau numerotate in partea de jos a razei din dreapta jos. Panglica este din moar rosu.

Prin Decretul 507/18 august 1964, forma ordinului este schimbata intr-o stea in cinci colturi, cu diametrul de 60mm si raze de marime neregulata. In centru se afla stema RPR inconjurata de o cununa

de lauri de aproximativ 5 mm. Clasa 1 este din metal aurit, cu briliante pe bratele stelei si in jurul stemei, centrul fiind din email rosu. Clasa a 2-a este identica dar lipsesc briliantele de pe bratele stelei. Clasa a 3-a este la fel cu a doua, numai ca doar stema si cununa de lauri sunt aurite, restul fiind din argint. Clasa a 4-a este complet din argint, fara briliante, si cu email albastru in centru. Clasa a 5-a este din argint, cu centrul din email rosu, stema fiind aurita.

La sfarsitul lui 1965, clasele 3,4 si 5 au fost marcate. Exista si exemplare din primele doua clase confectionate din aur masiv, cu diamante in loc de briliante pentru Clasa 1 si safire albe in loc de briliante pentru Clasa a 2-a. O alta varianta a primelor doua clase este din argint aurit, cu diamante si safire albe in loc de briliante.

In 1966 denumirea oficiala a statului este schimbata in Republica Socialista Romania. Ordinul Stelei ramane neschimbat, doar RPR in stema este inlocuit de RSR (prin Decretul nr. 271/13 aprilie 1966).

Majoritatea noilor ordine Steaua RSR sunt confectionate din tombac aurit si argintat. Doar din primul an al RSR (1966) exista exemplare marcate, din argint aurit. Se cunosc doua Steaua RSR Clasa 1 din aur masiv cu diamante, ambele acordate lui Nicolae Ceausescu, si cinci Cl.2 din aur cu diamante.

Tot in 1966, nemulțumit de aspectul puțin impresionant al ordinului, Nicolae Ceausescu instituie o versiune speciala pentru diplomati. Avea forma Clasei 1 dar fara briliante, diametrul fiind de 30mm. Materialul era bronz aurit sau argint aurit, in functie de importanta celui decorat. Se acordau cu o lanta de 100mm in culorile nationale rosu, galben si albastru.

Opinie

Romania este una din putinele tari care nu are nici o revista pentru colectionari, nici macar site-uri prea bune.

O asemenea revista nu exista si pentru ca multi au asteptat ca altii sa o faca. Noi ne-am saturat sa asteptam, asa ca am facut-o chiar noi. Vom incerca sa avem materiale din cat mai multe domenii. De aceea va rugam pe voi, cititorii acestei reviste, sa ne trimiteti orice articol despre monede, bancnote, decoratii, timbre, actiuni, jetoane, insigne, uniforme sau orice alt domeniu.

Ord. Steaua RSR, vers. diplomatica

Numarul aproximativ al decoratiilor acordate:

RPR Tip 1:

- CL.1 si 2 (1948) - necunoscut
- CL.3 (1948-1964) bronz aurit - necunoscut
- CL.4 (1948-1964) bronz argintat - necunoscut
- CL. 5 (1948-1964) bronz - necunoscut

RPR Tip 1, varianta 1 (1949-1964):

- CL.1 metal aurit - 5, aur masiv - 1
- CL.2 metal argintat - 20

RPR Tip 2 1964-1965 fara marcaj:

- CL.1 argint aurit -20, aur masiv -5
- CL.2 argint aurit - 50, aur masiv - 20
- CL.3 argint - 300
- CL.4 argint - 1000
- CL.5 argint - 1500

RPR Tip 2, varianta 1, cu marcaj, la sfarsitul anului 1965:

- CL.1 si 2 - necunoscut
- CL.3 argint - 20
- CL.4 argint - 100
- CL.5 argint - 200

RSR Tip 1 - cu marcaj - 1966:

- CL.1 argint aurit - 5, aur masiv - 2
- CL.2 argint aurit - 10, aur masiv - 5
- CL. 3 argint - 50
- CL. 4 argint - 250
- CL. 5 argint - 500

RSR Tip 1, varianta 1 (fara marcaj), 1967-1989:

Versiunea diplomatica - 50

- CL.1 metal aurit - 150
- CL.2 metal aurit - 300
- CL.3 metal argintat - 1000
- CL. 4 metal argintat - 2500
- CL.5 metal argintat - 5000

Nu se cunosc numere de serie decat la clasele 3,4 si 5 din primul tip. Marcajele sunt "MN" pentru Monetaria Nationala in perioada RPR si "MS" pentru Monetaria Statului in perioada RSR. Marcajele erau aplicate fie pe revers fie pe acul de prindere. Mai exista si un marcaj pentru continutul de aur, pe unele exemplare din clasa 1 RSR. Marcajul pentru aur consta in profilul unui om privind in partea stanga, cu cifre romane si arabe in stanga profilului. Se crede ca cifrele romane indica anul de fabricatie iar cifrele

arabe arata continutul de aur.

Ordinele se purtau pe partea stanga a pieptului. Nu se cunosc miniaturi ale acestui ordin. Doar titlul de "Erou al RSR" era considerat mai important decat clasa 1 a ordinului in ierarhia decoratiilor. Decoratiile trebuiau inapoiate doar in caz de inalta tradare.

Incepand cu 1966, persoanele decorate cu Steaua RSR primeau si urmatoarele sume de bani: 3500 lei (CL.1), 3000 lei (CL.2), 2500 lei (CL.3), 1500 lei (CL.4), 1000 lei (CL.5). Cei decorati cu clasa 1 primeau si 5 zile in plus la concediu.

Autor: Charles H. Pankey

Traducere: Dragos Baldescu

Copyright February 2006 Orders and Medals Society of America and Charles H. Pankey All rights reserved.

Multe din informatiile despre variante si in special despre exemplarele din aur cu diamante au fost obtinute prin discutii cu fosti directori ai Bancii Nationale, Monetariei Nationale si alti oficiali ai guvernului communist.

Ord. Steaua RPR, tip1 (1948)

Clasa 1 din aur cu diamante

Ultimele tipuri de Steaua RPR si RSR

Numar de serie pe unul din primele tipuri

Bancnotele de la Sibiu ale Bancii Generale Romane (banii armatei lui Mackensen)

La sfarsitul primului razboi mondial pe teritoriul Romaniei circulau in paralel 4 feluri de semne monetare: leul emis de Banca Nationala Romana, leul emis de Banca Generala Romana, coroana austro-ungureasca si rubla ruseasca. Intre acestea leul Bancii Generale Romane ocupa un capitol aparte in numismatica romaneasca. Acesta a fost un mijloc de plata creat de nemti pentru teritoriile ocupate si cu toate ca aceste bancnote au fost "Emise pe baza unui privilegiu special si acoperite printr-un deposit in numerar la Banca Imperiului German, Berlin", in decizia luata de catre consiliul de razboi de la Berlin in data de 29 oct. 1916 este mentionat si faptul ca rambursarea acestor bilete se fie suportata de catre guvernul roman. In plus depozitul de la Berlin putea fi utilizat doar cu acceptul Cancelarului, iar cum la finalul razbiului acest depozit revenea celor care l-au depus, putem considera ca armata germana putea "cumpara" gratis orice in teritoriile ocupate.

Tiparirea acestor bancnote a inceput la 31 oct. 1916 la Berlin, iar in 18 ian. 1917 Mackensen a emis o ordonanta catre populatie in care anunta obligativitatea acceptarii acestor bilete ca mijloc legal de plata, bancnotele aparand in circulatie a doua zi. Biletele de 2 si 5 lei au aparut putin mai tarziu pe piata.

La Bucuresti au fost trimise bancnote in valoare totala de 2.283.650.000 lei, la Berlin ramanand 111.620.000 lei. Inventarul biletelor care au ajuns la Bucuresti arata astfel: 20.360.064 buc. din seria F (0,25 lei), 13.726.374 buc. din seria E (0,50 lei), 27.099.703 buc. din seria D (1 leu), 2.086.789 buc. din seria H (2 lei), 19.944.720 buc. din seria G (5 lei), 17.975.139 buc. din seria C (20 lei), 5.092.662 buc. din seria B (100 lei) si 1.173.011 buc. din seria A (1000 lei).

Dintre acestea pana in data de 16 noi. 1918 au fost retrase si distruse biletele uzate astfel: 1.725.958 bancnote de 25 bani, 1.149.543 bancnote de 50 bani, 1.554.503 bancnote de 1 leu, 14.486 bancnote de 2 lei, 544.050 bancnote de 5 lei, 196.701 bancnote de 20 lei, 5.711 bancnote de 100 lei si 187 bancnote de 1.000 lei.

Dupa ultimatumul primit in 10 noiembrie 1918, armata germana de ocupatie aflata sub comanda generalului Mackensen a evacuat Bucurestiul in 12 noiembrie. Autoritatile romanesti cand au ajuns in Bucuresti au mai gasit in casieria bancii bancnote Banca Generala Romana doar in valoare de 29.699.936 lei. S-a mai gasit si o nota in registru care zicea ca bancnote in valoare de 17.600.000 au fost luate pentru a fi duse la Berlin.

Armata lui Mackensen in acest timp se retragea spre ardeal, comandamentul unitatilor germane ("comandamentul Scholz") ajungand la Sibiu in 13 noiembrie. Orasul (la fel ca si Brasovul) fusese ocupat dinainte de trupele lui Mackensen ca o masura de siguranta. Autoritatile locale unguresti sunt luate pe nepregatite de nemti care solicita sprijin financiar pentru acoperirea cheltuielilor, si ei la randul lor confruntandu-se cu dificultati

financiare.

Solicitarea nemtilor este comunicata filialei de la Budapesta a bancii austro-unguresti, si cum acestia nu doreau sa cedeze fonduri fostilor aliati gasesc o solutie multumitoare pentru ambele parti: stampilarea biletelor Bancii Generale Romane aflate in posesia nemtilor cu stampila autoritatilor locale. Ca urmare pe aceste bilete s-au aplicat 3 tipuri de stampile:

-Tip 1. - Stampila rotunda cu inscriptia "SZE BEN VARMEGYE ALISPANI HIVATALA" (biroul viceispanului comitatului Sibiu);

-Tip 2. - Stampila ovala cu inscriptia "SZE BEN VARMEGYE ALISPANI HIVATALA" (biroul viceispanului comitatului Sibiu);

-Tip 3. - Stampila rotunda cu inscriptia "SZE BEN VARMEGYE ALISPANJA" (viceispanul comitatului Sibiu).

Aceste bancnote care pot fi considerate bani de necesitate, au circulat de la mijlocul lunii noiembrie 1918 pana spre sfarsitul lunii februarie 1919. Un fapt foarte important este lipsa legalitatii acestei operatiuni, nefiind emis nici un act legal de catre cele 2 parti, la fel cum nu s-a desemnat nici o institutie care va fi obligata sa preschimbe in bani legali aceste bancnote, care pana la urma nu au fost altceva decat niste hartii fara nici o valoare. Banca Generala Romana nu mai avea nici o obligatie pentru ca aceste bancnote erau mijloc legal de plata doar pe teritoriul Romaniei Mici. Cu toate acestea autoritatile romane au permis ca aceste bancnote sa circule in continuare pentru o perioada destul de scurta pe teritoriul Transilvaniei, paralel cu coroanele austro-unguresti.

Toate aceste bancnote sunt piese foarte rare, cotate 5R, si au fost subiectul mai multor articole publicate in strainatate, o opinie interesanta fiind cea a renumitului Dr. M. Kupa care denumeste acesti bani "coroane - lei".

Autor: Aldor Balazs

BIBLIOGRAFIE GENERALA

1. A. Smaranda, Emisiunea de bancnote ale Bancii Generale Romane, 1917-1918, BSNR, 70-74, 1976-1980
2. G. Hochstrasser, Banii armatei Mackensen la Sibiu, 77-79, 1983-1985
3. Kupa M., Corpus notarum pecuniariorum Hungariae, 1993

Bancnota de 50 bani Banca Generala Romana cu 2 stampile "SZE BEN VARMEGYE ALISPANJA".

Unele Particularitati întâlnite pe Monedele din Secolul al III-lea

Monedele din epoca dominatului sunt foarte comune pe teritoriul tarii noastre, le întâlnim la târguri numismatice, astfel ca pentru multi colectionari ele nu mai prezinta un interes aparte. Numele de Probus, Maximianus sau Galerius nu are aceeasi rezonanta asemeni unui Augustus, unui Tiberius, sau Nero pentru colectionarii din tara noastra. Acest fapt tocmai datorita frecventei de aparitie a pieselor emitentilor respectivi pe piata. Dar nu numai frecventa si preturile sunt hotarâtoare. Un alt factor determinant pentru multi colectionari este imagistica monedei, o piesa cu motive interesante, cum gasim cu preponderenta la piesele de secol I-III are o probabilitate mult mai mare de a fi pusa în colectie fata de una cu o reprezentare de duzina, cum sunt cele de secol III-IV ce se gasesc peste tot în cantitati enorme.

Acest articol isi propune prezentarea unor particularitati mai putin cunoscute ale monedelor imparatilor Numerian, Galerius, Probus, Maximian si Diocletian. Aceste particularitati au fost observate de numismati de valoare straini, si asupra lor s-au facut o serie de studii si propuneri de interpretari, fara a exista o explicatie concreta printr-un izvor istoric.

Începând cu mijlocul secolului al III-lea, o caracteristica importanta a monedelor romane era folosirea abrevierilor pe revers pentru a indica monetaria emitenta, dar si cu alte scopuri, unele necunoscute pentru numismati din ziua de azi. Un studiu complet al tuturor acestor abreviatii ar necesita prezentarea a mii de monede, într-o lucrare laborioasa, de aceea, în acest articol vom prezenta doar câteva caracteristici, fara a avea pretentia de a le fi epuizat pe toate.

Este deja binecunoscut faptul ca monetarii romane în secolele III-IV lucrau în mai multe ateliere, numarul fiecarui atelier aparând copdat pe monede de obicei cu literele alfabetului (uneori latin, alteori grecesc). Spre exemplu, acest folis al lui Galerius Caesar (301 d. Hr) are pe revers figura lui Genius tinând o cornucopia si turnând o libatie dintr-o patera. În subsolul monedei (în exerga) se regasesc literele "ALE", plasând monetaria

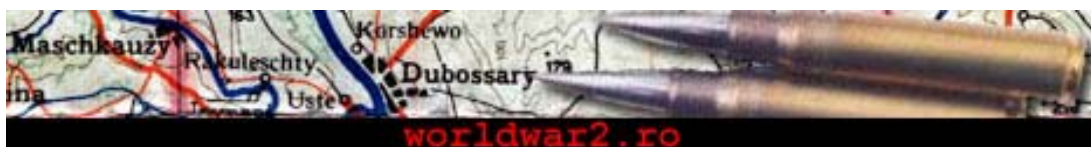
la Alexandria, în Egipt. În câmp, în dreapta lui Genius mai exista initiala "A". În acest caz, initiala "A" reprezinta numeralul grecesc "unu" si este corespunzator primului din cele cinci ateliere ale

Folis Galerius Cezar

monetarii. Pe acelasi tip monetar putem regasi B, (gama), (delta), si E în locul lui A, semnele celorlalte patru ateliere. Aceasta piesa este controversata deoarece tot în câmp mai prezinta si initialele "XXI", repartizate astfel: "XX" în stânga lui Genius, iar "I" în dreapta zeului. Începând cu reforma monetara a lui Aurelian (din 270 d.Hr), acest numeral XXI apare pe multi antoninieni. Doar în cazuri foarte rare, mai poate fi întâlnit dupa reforma monetara a lui Diocletian (294 d.Hr). Unele opinii ale cercetatorilor contemporani referitoare la acest numeral ar propune interpretarea de valoare nominala: "20 de acest fel valoreaza unul din alt fel". Alti sugereaza interpretarea: "Aceasta moneda contine 20 parti de cupru si o parte argint". Cea de-a doua varianta pare mai plauzibila, având în vedere faptul ca reforma aureliana presupunea restaurarea titlului aliajului monetar, care continea cam 4,7% argint.

Acest antoninian batut la Antiohia sub Numerian, nu poarta siglele orasului emitent. Poarta totusi numeralul XXI si un semn interesant aferent atelierului monetar. Monetaria Antiohia era structurata pe noua ateliere, ce foloseau numerale grecesti standard pentru cifrele 1-8 (A-H). Al noualea atelier folosea reprezentarea 'E(delta)' sau 5+4 în loc de (theta), conventionalul

numeral 9. Si totul datorita superstitiei. Pe lângă a fi corespondentul din alfabet al numeralului 9, simbolul (theta) reprezinta si prima litera al numelui zeului Thanatos , zeu al mortii. Asadar era considerat un simbol cu ghinion, la fel cum este azi cifra 13.

Antoninian Numerian

Doua monetarii , în timpul împaratului Probus, Roma si Ticinum au emis serii monetare diferite ce aveau în comun un cod bazat pe cuvântul 'Aequiti'. Înțelesul acestui cuvânt nu este foarte clar , în sensul ca nu se știe daca se refera la unul singur, sau la calareti în general. Unii cercetatori considera ca se face referire la împaratul Probus ca si 'Equitius', altii sustin ca se refera la rangul cavalerilor.

Monetaria Roma, folosea sapte ateliere numerotate cu ajutorul numeralelor grecesti A, B, (gama), (delta), (epsilon), S, si Z. Sigla

monetariei era trecuta pe reversul monedelor , în exerga si era alcatuita din trei parti. În partea stânga era 'R' de la Roma. În dreapta era numeralul grecesc aferent atelierului monetar (A-Z). În mijloc, se gasea o litera dintre A,E,Q,V,I,T ,astfel încât daca privim un set de monede în ordinea laboratoarelor se formeaza cuvântul AEQVITI. Astfel, primul atelier folosea RAA, al doilea REB, al treilea RQ(gama), al patrulea RV(delta) al cincilea RIE, al saselea RTS ultimul RIZ . Sa fie oare o pura coincidenta?

Monetaria Ticinum, batea monede în sase ateliere.Însa si aici se întâlnește aceeași situație. La început, cuvântul AEQVITI era trunchiat în AEQVIT. Apoi, se pare ca a emis o noua serie , care folosea cuvântul "EQVITI", omitându-l astfel pe A din diftongul de început. Aceasta a doua serie este mai des întâlnita decât prima. În catalogul RIC, este considerata drept o a treia emisiune cea în care apare o stea în câmp pe revers. Spre deosebire de Roma, în cazul emisiunilor de la Ticinum, litera de cod apare în câmpul monedei, în timp ce litera atelierului precedea numeralul XXI în exerga. Atelierele de la Ticinum sunt numerotate folosind simbolurile P, S, T, Q, V and VI. Acestea sunt litere latine, iar pentru al cincilea si al saselea s-au folosit numere deoarece s-

ar fi repetat inițiale folosite anterior. Fiecare atelier a emis un alt tip de revers fata de celelalte, si mai mult de un tip de avers , data fiind diversitatea de stiluri portretistice si de legende , astfel ca, pentru a realiza o colectie completa cu aceste particularitati ar fi necesare câteva duzini de monede.

Maximian si Diocletian

Un alt fenomen interesant îl regăsim la o serie de antoninieni argintati emisi de monetaria Siscia. Este vorba de reflectarea în emisiunile monetare a identificării împaratilor Diocletian si

Maximian cu zeii Jupiter respectiv Hercule. Monetaria era împartita în doar trei ateliere, identificate cu literele grecesti A, B si (gama). La aceasta litera , fiecare atelier a adăugat câte o treime din numele zeului reprezentativ pentru fiecare din cei doi împarati. Astfel , pentru Maximian, primul atelier va avea sigla A în câmp, iar în exerga numeralul XXI si literele HP, al doilea atelier are în exerga sigla B, urmată de numeralul XXI si de literele grecesti KOY, iar cel de-al treilea atelier va prezenta în exerga numeralul XXI, urmat de sigla atelierului (gama) ?si de literele (lambda). Puse cap la cap, cele trei fragmente formeaza cuvântul HPKOY(lambda)I, adica numele lui Hercule scris cu caractere grecesti (însa nu echivalentul grecesc Herakle). Pentru a facilita determinarea acestei particularitati, în exerga apar puncte între numeralul XXI, simbolul monetariei si literele de cod. ?Aceasta caracteristica însa o are doar un anumit tip monetar si anume cel cu legenda CONSERVATOR AVGG, care învesea zeul drept salvator ai împaratilor coregenti. Pe avers IMPerator Caesar Marcus Aurelius VALerius MAXIMIANVS Pius Felix AVGVstus, uneori mai aparând si legenda fara Felix. În RIC aceste emisiuni sint datate între 289-290 d.Hr , la monetaria Siscia.

Monedele emise pentru Diocletian din același tip monetar sunt similare cu cele prezentate înainte, cu excepția ca pe revers, zeul din partea dreapta este Jupiter, iar cuvântul de cod este

IOBI(scrierea în grecește a lui IOVI, adica Jupiter).

Cuvântul a fost împartit astfel pe cele trei ateliere: primul atelier I, al doilea atelier O, iar al treilea atelier BI Aceste litere se adaugau numeralului XXI și simbolului atelierului (A, B sau gama).

Mentionăm că aranjarea litrelor în câmpul monetar poate varea de la descrierile făcute mai sus, și anume, siglele monetare pot fi regăsite atât în exerga cât și în câmp, aceeași situație întâlnindu-se și pentru literele de cod, sau numeralul XXI.

Care este motivul acestor codări? Să fie simple coincidențe? Putin probabil. Specialiștii încă încearcă să afle scopul în care s-

a procedat la punerea acestora pe monede. Ar fi posibil ca aceste coduri să fie un fel de metodă pentru evitarea falsificării monedelor, situație în care iese la iveală gradul de dezvoltare al sistemului monetar roman al secolului III. Sau ar putea fi doar din motive mistice, necunoscute nouă. În timpul circulației acestor emisiuni, oamenii erau deja familiarizați cu abrevierile și siglele monetare. Totuși nu se explică scrierea cuvintelor latine cu litere grecești. Poate acest fapt va fi explicat de cercetări sau descoperiri ulterioare.

Autor: Bogdan Cacuci

Ducat de la Mircea cel Bătrân în Colectia ing. Ion Georgescu

Mircea cel Bătrân (1386 sept. 23-1418 ian. 31), fiul lui Radu I, urmează la tronul Țării Românești după Dan I (cca. 1383-1386 sept. 23), fratele său, cu care a fost asociat la domnie către anul 1386.

Domnia lungă, dublată de însemnate calități politice și militare, a condus la creșterea economică și comercială a țării, fapt reflectat și în importanta cantitate de monedă găsită în tezaure sau izolat.

„Diversitatea lor reprezintă cautări de „adaptare” la situațiile speciale ivite... Monedele purtând numele Mircea se încadrează după opinia de până acum a numismatilor români numai în seria ducatilor și a banilor, structura simplificată a sistemului monetar muntean instaurat încă din timpul domniei lui Dan I (1383-1386), de când pare că s-ar fi renunțat la baterea monedelor în sistemul 'grosilor balcanici'. (1)

Acest aspect, al simplificării sistemului monetar oficial, în care paritatea este de un ducat = doi bani, denotă o sănătoasă concepție economică, menită să simplifice schimbul și plățile atât în rândul cunoscătorilor, cât și în cel al maselor largi.

De altfel popularitatea ducatului muntean se reflectă încă din vremea lui Radu I, când în morminte, complementară grosilor emise de țarul de Vidin, Ioan Stratimir (1360-1365, 1369-1396), se găsesc și ducati ai acestuia, în necropola de la Portărești. (2)

Întresant este că heraldica medievală românească are unele aspecte ce o face să se deosebească de a statelor contemporane, europene.

Iată ce notează Octavian Iliescu: „...în judecarea diferitelor probleme de numismatică medievală românească, trebuie să avem mereu în vedere cadrul istoric general în care s-au format, s-au organizat și s-au dezvoltat țările române. În acest cadru, dreptul de a bate moneda proprie, ca și dreptul de a purta un însemn heraldic propriu a fost exercitat de voievozii români în chip spontan și firesc, de îndată ce condițiile istorice deveneau favorabile. Acest drept nu a fost obținut niciodată, nici de domnii Țării Românești, nici de cei ai Moldovei, prin concesie, pe temeiul unor raporturi feudale, de la un suveran vecin mai puternic, ca ar fi manifestat astfel un gest de maritimie față de un vasal al

sau. În consecință, exercitarea dreptului monetar de către voievozii celor două state românești nu avea nevoie să fie recunoscută sau confirmată și nu putea fi îngrijită sau împiedicată de nici o autoritate externă, fie că ar fi fost reprezentată de regii Ungariei și ai Poloniei ori de sultanul otoman”. (3)

Heraldica de stat a Țării Românești are la bază două tipuri de stemă: stemă de tip heraldic și stemă de tip iconografic. (4)

Cel mai vechi sigiliu cu o reprezentare a stemei heraldice a Țării Românești este cunoscut din 1368, dar fiind deteriorat, nu permite o cunoaștere exactă a compoziției din emblema, astfel încât apelăm la un altul, lizibil, din 1390, de la Mircea cel Bătrân, de pe un hrisov, validând tratatul încheiat cu Polonia. (5)

Nu intrăm în detaliile compoziției acestui sigiliu, dar, rămânând la stricta descriere a părții heraldice, remarcăm începuturile oficializării elementelor ce se vor împământenii gradual, având în centrul scutului așchia valachică, stilizată, conturată, cu aripile strânse, din penajul ei iesind crucea ce ocupă centrul câmpului, senestra fiind plasat Soarele și Luna.

Mergând pe linia ineditului în heraldica statului Țara Românească, ca de altfel și a Moldovei, acestea aveau, spre deosebire de statele europene contemporane, două stemă: una de stat, alta dinastică; fapt ce demonstrează că domnitorii noștri, chiar dacă s-au gândit anticipat la o dinastie familială pe tron, au avut ca prioritate țara pe care o slujeau, trecând pe planul al doilea persoana voievodului. (6)

În Țara Românească stemă dinastică este aplicată pe aversul monedei, iar cea statală pe revers. Motivul acestei neconcordanțe constă în faptul că legenda de pe monede începe de pe față cu stemă dinastică și continuă pe față cu stemă statală. (7)

Intrucât importanța culorilor în alcatuirea blazonelor se impune o dată cu apariția tiparului, fapt petrecut la începutul veacului al XVI-lea, suntem nevoiți să apelăm la arheologie pentru a vedea cum era alcatuit blazonul dinastic al domnitorului.

Săpăturile din biserică domnească de la Curtea de Argeș au scos la lumină butonii găsiți în mormântul lui Radu I care „...au un scut despăcat: în primul câmp, de aur, patru grinzi de email verde; al doilea, plin, aur, spre deosebire de stemă Ungariei

sub Angevini care are un scut despicat: în primul câmp, pe argint patru grinzi de email rosu; în al doilea, flori de crin de aur, pe email albastru.” (8)

Av.

Rv.

Piesa ce face obiectul acestui studiu, face parte din tipul I (tipul comun muntean), având legenda cu caractere latine, asemanator numarului 145 al catalogului lui Octavian Luchian si colaboratorii. (9).

Av. : Scut despicat, înpartit în doua parti egale, printr-o linie dreapta verticala; cartierul I este ocupat de patru grinzi, plin, cu litera w (rotunjit), ce ocupa jumatarea inferioara, ultima bucla a literei suprapunând linia scutului.

Legenda în cerc : ✠ I V A R : D I : M V R O Z
, totul într-un cerc perlat exterior.

Rv. : Coif închis în profil dextra, deasupra lui acvila având corpul dextra si cap conturnat, senestra, aripi semideschise, crucea cu bratele egale, posibil sa fie tinuta în cioc, începând legenda ; ✠ I V A R — M V R O Z
sub pieptul pasarii, în câmpul dextra, litera I ; totul într-un cerc perlat exterior.

Flanul monetar este bine centrat, imaginile de pe ambele fete fiind bine conservate, ceea ce denota o circulatie redusa a

acesteia. Greutatea destul de mare, 0,40 g, fata de marea masa a celor de acelasi tip, ne face sa credem ca este batuta spre sfârșitul perioadei, apropiindu-se simțitor de perioada tipului II-cu efigie.

Autor: Ion Georgescu

NOTE :

1. Octavian Luchian, George Buzdugan, Constantin C. Oprescu- Monede si bacnote românești, ed. Sport-turism, București, 1977, pag. 19.

2. Corneliu Margarit Tatulea- Cercetari în cimitirul medieval de la Portaresti, judetul Dolj , Oltenia, Studii si comunicari, Craiova, 1981, pag.47-50.

3. Octavian Iliescu- Ducati necunoscuti emisi de doi voievozi ai Tarii Românești în secolul al XV-lea, B.S.N.R. , nr.131-133, București, pag. 264.

4. Maria Dogaru-Heraldica României, București, ed. JIF, pag.35.

5. Dan Cemovodeanu- Stiinta si arta heraldica în România, ed. Stiintifica si enciclopedica, București, 1977, pag.215, planșa IV, fig.1.

6. Vitali Umlauf- Criterii de ordin heraldic pentru determinarea domnitorilor emitenți din epoca medievala a numismaticii românești, B.S.N.R. , nr.129-130, București, 1983, pag. 362.

7. Idem, pag. 352.

8. Octavian Luchian si colaboratorii, - Monede si bacnote românești, ed. Sport-turism, București, 1977, pag. 7.

9. Idem, pag. 22.

Noi Aparitii: Brosura “Colanul Ordinului Carol I”

Autori: muzeografi Viorica Neagu, Comelia Konig, Luminita Iordache

Traducere in limba engleza: Ana-Carla Duta

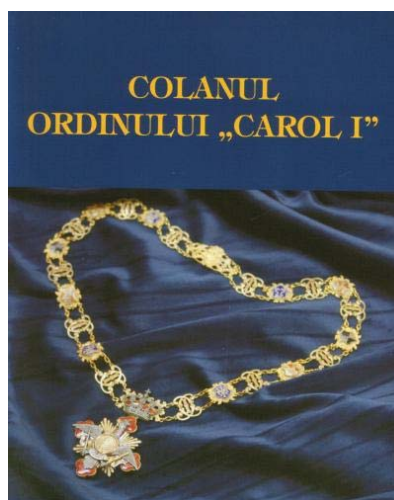
Grafica: Valentin Macarie

Ed. Historia, Bucuresti 2005

ISBN: 973-87688-0-2

Desi este doar o broșura, lucrarea despre colanul ordinului Carol I este prima publicatie despre decoratiile romanesti care apare dupa multi ani. Publicarea ei se datoreaza Muzeului National Militar din Bucuresti.

Broșura are 16 pagini si prezinta succint caracteristicile colanului, extrase din regulamentul aferent si motivele pentru care se acorda. Textul este bilingv, in romana si engleza. Sunt incluse poze de calitate ale decoratiei, brevetul prin care colanul a fost acordat Maresalului Alexandru Averescu si poze cu membrii familiei regale purtand ordinul.

O Scurta Istorie a Monedei Romanesti Moderne (I)

Spatiul locuit de români a cunoscut încă din antichitate o bogată circulație monetară, începând cu monedele de la Histria, monedele republicane și imperiale romane, monedele bizantine, monedele tătarăști, monedele ungurești și poloneze etc., în fapt toate monedele țărilor cu care țările române au fost în contact. Sunt cunoscuți domnii români care încep să bată monedă în perioada medievală precum Vlaicu Voda, Petru Musat sau Vladislav al II-lea dar și alții. Batera de monedă este un act de independență. Regulamentele Organice din 1831 și 1932 statuează o unitate etalon în Principate iar după Unirea din 1859 se încearcă crearea sistemului monetar românesc încercând emiterea unei monede naționale, existând în acest sens probe monetare din bronz 5 parale sau 5 sutimi cu stema Principatelor Unite sau cu efigia lui Alexandru Ioan Cuza.

În 10/22 mai 1866 Carol de Hohenzollern devine domn al României. El va duce România la Independență și către Unire. Dintre actele de independență ale lui Carol, când încă ne aflam sub suzeranitatea Porții, a fost și batera de monedă, în conformitate cu Constituția și legile țării. În urma adoptării Legii monetare din 1867 se emite în 1868 moneda de 20 lei cu chipul lui Carol având legenda "Domnitorul românilor" într-un tiraj de 200 monede. Acest lucru era, pe lângă un act de independență,

un gest care arăta dorința unificării românilor sub Carol. Bineînțeles că au urmat protestele otomane și habsburgice în urma cărora moneda a fost retrasă. În timpul cât Carol a fost domn al României au fost emise 37 monede dintre care 12 din bronz, 21 din argint și 2 din aur (una dintre acestea fiind cea de 20 lei din 1868 "CAROL I DOMNULU ROMANILORU") într-un tiraj total de peste 100.000.000. Au fost și un număr de 25 probe din bronz, zinc, cositor, cupru, nichel, cupru-nichel-zinc sau argint. În urma războiului româno-ruso-turc din 1877-1878 România se proclamă regat. Acest fapt se va reflecta și în emisiunile monetare ce vor urma. Au fost emise 91 monede între care 18 din bronz, 15 din cupru-nichel, 50 din argint și 8 din aur într-un tiraj total de peste 250.000.000. Între acestea remarcăm monedele de 5 lei din 1881 în 5 variante la care diferențierea este dată de muchie - zimțată sau cu deviza "PATRIA SI DREPTUL MEU" și stelele dispuse câte 5 sau câte 6. Este de consemnat apariția monedelor 5, 10 și 20 bani cu gaură în centru în 1905, dar și monedele jubiliare din 1906 când se împlinesc 40 de domnie a lui Carol I. Pe aceste monede din aur și argint se află două efigii ale lui Carol, una tânăr și una bătrân. Pe cele

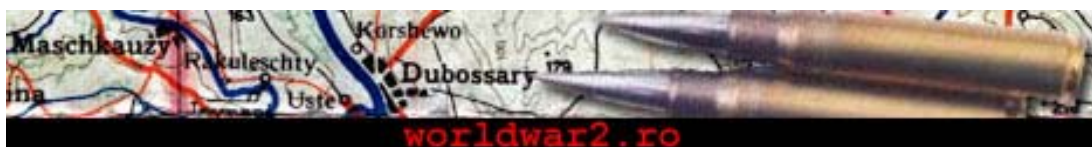
din aur mai sunt și stema României, Carol călare sau o acvilă ce ține deviza pe o banderolă "PRIN STATORNICIE LA ISBÎNDĂ". În afară de efigii, pe monedele din timpul domniei lui Carol (1866-1914) se disting stemele, în diferite dimensiuni, foarte frumos realizate și ghirlandele. Au existat un număr de 39 de probe din nichel, cupru, bronz, cositor, metal aurit, argint sau aur.

Lui Carol I i-a urmat la tronul României, nepotul acestuia, Ferdinand I (1914-1927). În timpul domniei lui Ferdinand I au fost doar 8 emisiuni ale celor 4 monede - 25 și 50 bani din 1921 din aluminiu având pe avers vulturul, cu gaură în centru în câte două variante la care diferențierea este dată de dimensiunea găurii și cele de 1 și 2 lei din 1924 din cupru-nichel tot în două variante diferențierea fiind dată de semnul monetăriei Paris filiala Poissy - zigzag. Motivul pentru care în această perioadă de 13 ani au fost puține emisiuni este acela că România se afla după un război care a secătuit-o de resurse, nu a primit reparațiile de război pe care le reclama dar și faptul că se înfaptuise Unirea cu Transilvania, Banatul și Basarabia și Bucovina. Deși ieșise învingătoare în război și se impuneau datoriile față de statele succesorale (Austro-Ungaria și Rusia). În 1921 se realizează unificarea monetară prin absorbția coroanelor austro-ungare și a rublelor rusești, dar și a biletelor emise de Banca Generală în timpul ocupației germane, un efort al României de aproximativ 8 miliarde lei. Banca Națională a pus în circulație emisiuni monetare de hârtie. Inflația declanșându-se în 1921, a fost stopată în 1923. În 1924 România atinge nivelul antebelic. Pe lângă monedele emise în 1921 și 1924 au fost emise în 1927, pentru a comemora încoronarea de la Alba-Iulia din

1922, monede jubiliare din aur cu valoarea nominală de 20 lei, 25 lei, 50 lei și 100 lei având milesimul 1922. În total monedele emise în timpul lui Ferdinand I au avut un tiraj de peste 350.000.000. Efigia lui Ferdinand este înfatisată pe o serie de bancnote. Dacă emisiunile au fost sărace în tipuri de monede, nu putem spune același lucru despre probe, acestea fiind în număr de 31 din metale precum aluminiu, nichel, cupru-nichel, bronz, zinc sau argint. Este cunoscut că Ferdinand era pasionat de numismatică și filatelie, dar și faptul că a desenat personal fiecare decoratie instituită în mai multe variante la care deosebirile erau date de elemente de detaliu și cromatică.

Autor: Cezar Petre Buiumaci

Centenarul Psihiatriei Iesene Socola - Primul Spital Modern de Psihiatrie Din Romania - Reflexii Medalistice

Necesitatea acordării unei asistente medicale specializate pacienților cu patologie psihiatrică s-a concretizat abia în 1894, când Parlamentul României adopta Legea privind protecția alienaților. Discuțiile cu privire la construirea unei clinici moderne de neuro-psihiatrie la Iași au survenit ca urmare a creșterii numărului de pacienți, Ospiciul de la Golia devenind insuficient. Astfel în 1895 se formează o comisie alcătuită din reprezentanți ai Ministerului de Interne, ai Episcopiei Sfântul Spiridon și ai Facultății de Medicină din Iași pentru a evalua necesitatea unei astfel de investiții și pentru a examina amplasamentele propuse pentru noul edificiu. Decizia finală a fost luată la 8 martie 1896, când printr-o hotărâre definitivă a Ministerului de Interne se fixează data începerii construcției, primăvara anului 1897, și locația - terenul din zona Bucium, în imediată apropiere a Mănăstirii Socola (Fig.1.), ctitorie a voievodului Alexandru Lapusneanu.

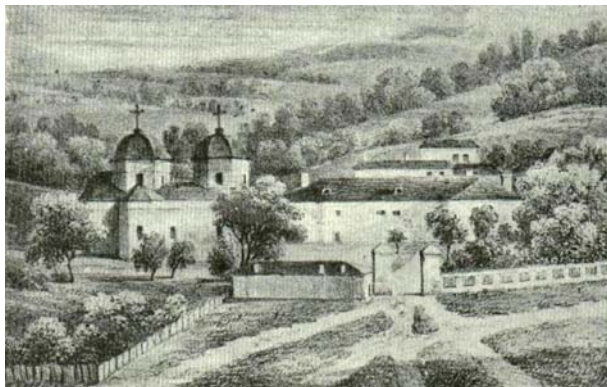

Fig.1. Litografie de epoca, sec. XIX - Mănăstirea Socola. Iași

Construcția, conform proiectului executat de arhitectii Savulescu și Arnold, este finalizată în 1898, fiind adoptat un sistem modern de tip pavilionar (Fig.2). Datorită lipsei de fonduri, dar și a indiferenței forurilor tutelare, deschiderea oficială va avea loc la data de 12 octombrie 1905.

La realizarea proiectului noului edificiu sanitar a avut o importantă contribuție doctorul Alexandru Braescu (1860-1917), profesor suplinitor al Facultății de Medicină din Iași, despre activitatea căruia profesorul C.D. Zeletin afirmă: "Între anii 1893-1894, 1896 și 1900 face călătorii de studii în stănatate, efectuând cercetări științifice și vizitând numeroase așezăminte de asistență psihiatrică din Scoția, Anglia, Franța, Germania, Belgia, Elveția și Austria. Cercetează catagrafiile azilurilor, urmărește cu interes științific evoluția alienaților în mănăstiri, în aziluri, în familii și chiar cazuri de nebuni vagabonzi. Îl preocupă, în egală măsură,

problemele organizatorice ale așezămintelor de asistență mentală. Rezultatul acestor investigații se va concretiza în studiul monografic *Asistența alienaților în Scoția*."

Pentru a grăbi inaugurarea spitalului, profesorul Alexandru Obregia (1860-1937), directorul general al Serviciului Sanitar din cadrul Ministerului de Interne, se deplasează la Iași, unde întreprinde diverse măsuri organizatorice, precum dotarea spitalului cu echipamentele necesare funcționării, și numește pe doctorul Alexandru Braescu în funcția de director al așezământului.

Din aceleași considerente, la inițiativa profesorului Alexandru Obregia, la un an după inaugurarea Spitalului Socola din Iași, în 1906 începe construirea Spitalului Central de Neuropsihiatrie din București. Din 1905 și până la sfârșitul vieții doctorul

Fig.2. Carte postala ilustrata - Ospiciul de Alienati de la Socola. Iasi.1915, Editura Libraria Romaneasca si Depozit de Ziare, J.V. Jonsescu, Iasi

Alexandru Braescu va fi director și medic primar al Spitalului de Psihiatrie Socola, cu intense preocupări atât în asigurarea unei bune funcționări a spitalului cât și a bazei științifice necesare pregătirii studenților și tinerilor medici, donând spitalului bibliotecă sa ce conținea valoroase tratate științifice.

Din păcate singura reprezentare de tip medalistic care amintește de personalitatea profesorului Alexandru Braescu este placa inaugurată a Azilului Socola, placa ce marchează momentul și ctitorul edificiului (Fig.3.).

În perioada 1917-1932, la conducerea Spitalului Socola va fi numit profesorul Constantin I. Parhon (1874-1969), ilustra personalitate a medicinei românești. În acesta prolifica perioada petrecuta la Iasi începe publicarea tratatului sau de endocrinologie. Într-o prima etapa el a reusit sa transforme spitalul dintr-un ospiciu într-o unitate medicala organizata pe baza unei concepii biologice a bolilor mintale având o etiopatogenie posibil de investigat la nivel biochimic și metabolic, în interrelatie cu restul organismului.

În 1919, sub directa îndrumare a profesorului Parhon, se pun bazele Societatii Române de Neurologie și Psihiatrie, dar și a primei publicatii a "Scolii de la Socola" - Bulletins et Memoires de la Societe de Neurologie, Psihiatrie et Psychologie de Iassy.

În 1933 profesorul Parhon paraseste definitiv Iasul pentru a înfiinta, un an mai târziu, în cadrul Universitatii de Medicina din Bucuresti prima Catedra de Endocrinologie din lume.

Fig.4. Medalia Acad. Prof. Dr. C.I. Parhon - 1949

Marelui savant i-au fost dedicate doua medalii. Prima, realizata de catre elevii și colaboratorii sai, cu ocazia împlinirii venerabilei vârste de 75 de ani, dar și a 50 de ani de activitate stiintifica. Medalia este din bronz, cu diametrul de 60 mm., pe avers fiind reprezentat bustul profesorului vazut din profil spre dreapta, cu inscriptia circulara: "ACADEMICIAN PROFESOR DR. C.I. PARHON 1949"; iar pe revers dedicatia pe opt rânduri: "TOVARASULUI / SI / MAESTRULUI NOSTRU / ÎNTEMEIETORUL ENDO- / CRINOLOGIEI ROMÂNESTI / OMAGIUL ELEVILOR SAI / LA 50 ANI DE ACTIVI- / TATE STIINTIFICA" (Fig.4).

Fig.5. Medalia Acad. Prof. Dr. C.I. Parhon - 1974

A doua medalie aniverseaza centenarul nasterii marelui savant. Piesa este din tombac, cu diametrul de 70 mm., pe avers, în usor profil spre stânga, bustul profesorului și inscriptia circulara: "PROFESORUL C.I. PARHON 1874 - 1969"; pe revers, central deasupra unei cununi de lauri inscriptia pe patru rânduri: "1874 - 1969 / FONDATORUL / ENDOCRINOLOGIEI / ROMÂNESTI", iar pe margine, circular, legenda: "CENTENARUL C.I. PARHON o OMAGIUL ELEVILOR SI COLABORATORILOR o" (Fig.5).

Fig. 6. Insigna Spitalului Clinic de Psihiatrie Socola - 1955

Prima piesa cu caracter numismatic dedicata Spitalului Socola este insigna jubileului de 50 ani (Fig.6). Fabricata din bronz emailat, de aproximativ 25 x 21 mm., reprezinta: pe o banda ovala cu email rosu, dispusa vertical, este asezata transversal în partea de jos o carte deschisa, emailata în alb, cu anii "1905 / 1955". Pe banda ovala este legenda "SPITALUL DE NEUROPSIHIATRIE SOCOLA IASI". În partea de jos a insignei este reprezentat un ornament alcatuit din frunze de stejar prinse jos cu panglica rosie. În mijloc, deasupra cartii, este cupa cu sarpe încolacit având, de o parte și de alta, inscriptia "50 ANI DE / ACTIVITATE".

Fig.7. Medalia Spitalului Clinic de Psihiatrie Socola - 1980

În anul 1980, la împlinirea a 75 de ani de activitate, s-au realizat doua medalii, una din bronz cu diametrul de 50 mm. (Fig.7.), și una de aluminiu cu diametrul de 60 mm. (Fig.8.). Cele doua medalii sunt asemanatoare. Pe avers au cap de vultur în profil spre dreapta având de o parte și de alta anii 1905 / 1980 și inscriptia "SOCOLA" sau "SOCOLA IASI" iar pe revers inscriptia

circulara "SPITALUL CLINIC DE PSIHIATRIE SOCOLA IASI", iar dedesubt, orizontal pe doua rânduri "a-LXXV-a / ANIVERSARE". Prezenta capului de vultur pe aversul medaliei nu tine de simbolistica medicala, ci ilustreaza cuvântul slavon "SOCOL" care în traducere înseamna vultur si, prin extensie, numeste un loc dominat de vegetatie în care traiesc vulturi si care este prielnic pentru nevoia oamenilor de liniste, dupa cum aprecia domnul profesor A. Cumpatescu .

Fig.8. Medalia Spitalului Clinic de Psihiatrie Socola - 1980

Cu ocazia jubileului de 80 de ani, în 1985, se realizeaza o placheta precum si o noua medalie. Placheta din bronz, realizata prin electroeroziune, cu dimensiunile de 83,0 x 85,0 mm., (Fig.9.) are în zona centrala un medalion cu imaginea pavilionului principal, pavilion ce poarta numele doctorului Alexandru Braescu, încadrat de inscriptia "SPITALUL CLINIC DE PSIHIATRIE", sus, "SOCOLA IASI", jos, si anii "1905 / 1985", lateral, de o parte si de alta.

Fig.9. Placheta Spitalului Clinic de Psihiatrie Socola - 1985

Fig.10. Medalia Spitalului Clinic de Psihiatrie Socola - 1985

Medalia (Fig.10.) are pe avers inscriptia circulara "SPITALUL CLINIC DE PSIHIATRIE SOCOLA IASI", continuata în mijloc pe doua rânduri deasupra unui motiv floral "A LXXX-A ANIVERSARE". Pe revers în zona centrala este cupa cu sarpe încolacit, flancata de doua frunze si având deasupra inscriptia "SOCOLA", continuata de o parte si de alta cu anii 1905 si 1985

Fig.11. Medalia Spitalului Clinic de Psihiatrie Socola - 2005

Urmând frumoasa traditie de a marca fiecare eveniment din viata Spitalului Socola prin baterea unor piese cu caracter medalistic, cu ocazia centenarului a fost realizata o piesa inedita, cu totul deosebita de precedentele, realizata în cadrul programului de ergoterapie chiar de catre unul dintre pacienti. Piesa este sculptata în lemn, având forma unui medalion cu diametrul de 177 mm. În centru este reprezentat vulturul, iar circular inscriptia "1905 - 2005 / SOCOLA IASI"(Fig.11.).

Caracteristici: insigna - Bronz emailat 25,0 x 21,0 mm;
 -medalia 1905-1980 [cap de acvila] - Bronz/Metal alb 50 mm (Tip 1) si Aluminiu 60 mm (Tip2);
 -medalia 1905-1985 [cupa & sarpele]- Bronz/Bronz eloxat maro/Aluminiu 50mm;
 -placheta 1985 - Bronz pe suport de lemn 83,0 x 85,0mm;
 -medalion 2005 - Lemn 177mm.

Autor: dr. Adrian Popovici

BIBLIOGRAFIE GENERALA

1. Botezatu Nicolae, Personalitati medicale din Tara de Jos a Moldovei, Ed. Sfera, Bârlad, 2005
2. Cumpatescu Andone, Personalitati ale Iasului în imagini medalistice, Ed. Junimea, Iasi, 2002
3. Cumpatescu Andone, O istorie a Iasului în imagini medalistice, Ed. Timpul, Iasi, 2005
4. Târcoveanu E., Chiriac I., Litu M., Epure O., "Epitropia Sfântul Spiridon" Iasi. De la origini la glorie, desfiintare si noi începuturi, Vol. I, Ed. Danaster, Iasi, 2000
5. Târcoveanu E., Litu M., Epure O., "Epitropia Sfântul Spiridon" Iasi. De la origini la glorie, desfiintare si noi începuturi, Vol. II, Ed. Scripta Manent, Iasi, 2004
6. Târcoveanu E., Romanescu C., Litu M., Ctitorii Prestigiului, Ed. "Gr.T. Popa" - UMF Iasi, 2004

Stiri Numismatice

Monede si bijuterii din timpul lui Alexandru cel Mare in valoare de 1.2 milioane euro au fost furate dintr-un muzeu din Veliko Tmovo, Bulgaria. Au fost furate in total 10.000 de monede din care 230 de aur din era elenistica si 68 stateri din timpul lui Filip si al fiului sau Alexandru cel Mare. Greutatea totala a pieselor furate a fost in jur de 100 kilograme.

Monetaria Regala din Australia impreuna Galeria Nationala de Arta a initiat un proiect de imortalizarea operelor a patru artisti plastici din Australia pe monede de argint. Au fost selectate opere de arta de Sidney Nolan, Jeffrey Smart, Brett Whiteley si Russell Drysdale. S-a anuntat ca vor fi scoase la vanzare pentru colectionari 10.000 de seturi de monede.

O moneda de argint frantuzeasca din sec XV a fost descoperita in chila unei corabii medievale care a fost gasita in riul Ursk la Newport. Introducerea unei monede in chila navelor era un obicei in acele vremuri, care se practica pentru ca se credea ca atrage norocul. Corabia din Newport este cea mai bine conservata nava medievala descoperita in ultimii ani.

China a prezentat prima serie de monede comemorative care vor fi emise cu ocazia jocurilor olimpice de la Beijing din 2008. Setul este compus din 2 monede de aur si 4 de argint. A doua si a treia serie vor fi emise in 2007, respectiv 2008. Monedele au fost prezentate la World Money Fair in Berlin. Acest mare targ numismatic care pana anul trecut se tinea in Elvetia la Basel, a fost vizitat in acest an de aprox. 10.000 de persoane.

Banca Nationala a Sloveniei a decis ca monedele euro ale Sloveniei sa fie batute in monetaria Finlandei. Vor fi batute in total 234 milioane de monede care vor fi introduse in circulatie deindata ce Slovenia va trece in zona euro in 2007.

O moneda de aur din timpurile anglo-saxone a fost achizitionata de British Museum cu suma de 350.000 lire sterline. Acesta este cea mai mare suma de bani platita pentru o moneda britanica. Moneda il prezinta pe regele Coenwulf care a domnit in Mercia (sudul Angliei) intre 796-821AD, si a fost descoperita de un detectorist in Bedfordshire langa raul Ivel in 2001. Piesa a fost achizitionata in 2004 de catre un colectionar, Allan Davison, care si-a ipotecat casa ca sa poata licita suma de 400.000\$ pentru aceasta moneda. La inceputul acestui an el a vandut-o unui colectionar din S.U.A. care a decis s-o cedeze muzeului British Museum contra aceleasi sume. In total sunt cunoscute numai 8 monede britanice batute in acele timpuri intre 700-1250AD, iar moneda de Coenwulf este singura descoperita in ultimii 50 de ani.

Germania a lansat o serie de 5 timbre si o moneda comemorativa de argint de 10 euro pentru finala campionatului mondial de fotbal care va avea loc in iunie si iulie.

COLECTIONARUL ROMAN - revista online gratuita pentru colectionari

Editori:

Dragos Baldescu - e-mail: dragosbaldescu@yahoo.com, moderator al sectiunii de decoratii a forumului www.worldwar2.ro

Aldor Balazs - e-mail: office@transylvanian-numismatics.com, administrator al forumului www.transylvanian-numismatics.com

Nu ezitati sa ne contactati pentru orice intrebari, contributii, observatii, pe e-mail sau pe cele doua forumuri

